

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-351/21-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. h. d.o.o., Z., kojeg zastupa predsjednik Uprave I. N., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Trgovačkog društva B. b. d.o.o., Z., kojeg zastupa opunomoćenica D. G. Č., odvjetnica Odvjetničkog društva G. i p. d.o.o., Z., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/21-01/795, urbroj: 401-01/10-21-4 od 2. studenog 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje trgovackog društva A. d.o.o. (pravni prednik tužitelja), urbroj: 242/AGM od 10. rujna 2021., te je zainteresiranoj osobi odobren pristup preslici generalnih polica osiguranja navedenih točkom 2. tog rješenja kao i pravo na pristup tablici koja sadrži podatke o broju police, datumu sklapanja, početku osiguranja, kraju osiguranja, premiji osiguranja i datumu plaćanja premije osiguranja i naloženo je tužitelju da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja postupi sukladno navedenom rješenju, a odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova žalbenog postupka. Prvostupanjskim rješenjem zahtjev zainteresirane osobe za pristup generalnim policama osiguranja i podacima o vremenu njihovog sklapanja, početku i kraju osiguranja te premiji osiguranja i datumu plaćanja premije osiguranja odbijen je pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je prvostupansko tijelo smatralo da zatražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu. Prvostupanjskim rješenjem također je navedeno da se pristup traženim informacijama ograničava sukladno odredbi članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i to članka 15. stavak 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da se radi o informacijama koje se odnose na postupak javne nabave usluga osiguranja broj: EOJN-2018/S 0F2-0025661 te je ocijenio da zatražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu. Smatra da postoji osnovana sumnja da bi objavljinjem traženih informacija bilo onemogućeno učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudske, upravnog ili drugog postupka izvršenja sudske odluke ili kazne u skladu s člankom 15. stavkom 3. točka 1. istog Zakona dok su podaci o utrošenim sredstvima tužitelja u pogledu predmetnog postupka javne nabave već javno objavljeni, a što tuženik također navodi u pobijanom rješenju. Navodi da je zainteresirana osoba već imala namjeru pokretati sudske postupke što je u konačnici i učinjeno pokretanjem postupka radi naknade štete pred nadležnim trgovačkim sudom pod poslovnim brojem: P-1532/21 pa može i mora koristiti procesne mogućnosti predviđene odredbama Zakona o parničnom postupku, a ne zloupotrebljavati institute iz Zakona o pravu na pristup informacijama, što je propustio utvrditi tuženik prilikom donošenja pobijanog rješenja. Tuženik je pogrešno primijenio navedenu materijalnu odredbu budući da iz iste proizlazi da tijelo javne vlasti može ograničiti pristup informaciji ukoliko postoji osnovana sumnja, a osnovana sumnja u naravi predstavlja pretpostavku donesenu na temelju činjenica. Smatra da nije u nadležnosti tuženika ocjenjivati osnovanost žalbenih navoda u kontekstu odredbi Zakona o javnoj nabavi i Zakona o obveznim odnosima. Predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi rješenje tuženika i predmet istom vratí na ponovni postupak.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog rješenja. U odnosu na navode tužitelja o primjeni odredbe članka 15. stavak 3. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ukazuje na zakonsku formulaciju "osnove sumnje" koja ne znači da tijela javne vlasti mogu spekulirati o tome vodi li se određeni postupak već je potrebno ispitati postoji li osnove sumnje da bi objava informacije mogla utjecati na vođenje postupka. Navodi da obrazloženje prvostupanjskog rješenja ne samo da nije detaljno već isto ne sadrži čak niti naznaku da bi se mogao voditi sudska postupak. Neosnovani su navodi tužbe da je okolnost o eventualnim budućim radnjama podnositelja zahtjeva postojala u trenutku donošenja prvostupanjskog rješenja s obzirom na to da je žalitelj dana 1. lipnja 2021. godine podnio zahtjev za dostavom podataka trgovačkom društvu C. o. d.d., a koja okolnost nije sadržana niti u navedenom rješenju, a niti je navedena u dopisu tužitelja od 28. rujna 2021. kojim je tuženiku dostavljen spis predmeta. Navodi da se u tužbi ne mogu iznositi neke nove činjenice koje nisu sadržane u prvostupanjskom rješenju. Vezano za pokrenuti postupak pred Trgovačkom sudom u Zagrebu ističe da kad bi se navedena činjenica uzela u obzir značilo bi da bi tijelo javne vlasti nakon donošenja rješenja moglo dodavati nove razloge za ograničavanje prava na pristup informacijama, koji nisu postojali u vrijeme donošenja prvostupanske odluke. Posebno ističe da iz aplikacije e-predmet proizlazi da je predmetna tužba podnesena 23. rujna 2021., dakle, nakon donošenja prvostupanjskog rješenja u ovom postupku pa se navedeni postupak ne bi trebao niti uzeti u obzir pri odlučivanju o tužbi protiv pobijanog rješenja. Također ističe da se iz navoda predmetne tužbe može zaključiti da je osnovno pitanje u predmetu postoji li protupravno postupanje tuženika u postupku vezano za ispunjavanje ugovornih obveza sa žaliteljem pa zaključuje da navedeni postupak i da je postojao u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja da nije vjerojatno da bi objava informacija

koje su predmet postupka mogla utjecati na učinkovito vođenje postupka, što tužitelj niti ne pokušava učiniti vjerojatnim. Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

4. Zainteresirana osoba B. b. d.o.o. Z. nije dostavio odgovor na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o tužbi u granicama tužbenog zahtjeva pri čemu Sud nije vezan razlozima tužbe sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) sud ocjenjuje da tužbeni navodi nisu doveli u sumnju zakonitost rješenja tuženika.

7. Iz spisa predmeta dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je zainteresirana osoba podnijela predniku tužitelja zahtjev za dostavu preslike svih polica koje su temeljem postupka javne nabave broj: EOJN-2018/S 0F2-0025661 do sada sklopljene s C. o. d.d. te podatak o brojevima polica, datumu izdavanja, periodu trajanja osiguranja, vrsti osiguranja/rizika, premijama osiguranja po policama, datumu plaćanja premije i iznosu uplaćene premije, a koji zahtjev je prvostupansko tijelo rješenjem od 10. rujna 2021. odbilo s obrazloženjem da je pristup traženim informacijama ograničen jer se radi o zaštiti poslovne tajne.

8. Tuženik je u povodu žalbe zainteresirane osobe poništio prvostupansko rješenje i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup informacijama kako je to navedeno točkama 2., 3. i 4. izreke toga rješenja s obrazloženjem da isplata premije od strane prvostupanskog tijela predstavlja informaciju o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje: Zakon) te da u konkretnom slučaju zatražena informacija ne predstavlja poslovnu tajnu u smislu članka 15. stavka 2. točke 2. Zakona, a niti postoji osnova sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudske odluke ili kazne u smislu stavka 3. točke 1. istog članka Zakona. Pri tome se pravilno tuženik poziva i na odredbu članka 333. stavak 5. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) koja propisuje da je javni naručitelj obvezan omogućiti pristup dokumentaciji i ugovorima ili okvirnim sporazumima sukladno zakonu kojim se uređuje pravo na pristup informacijama.

9. Člankom 19. stavkom 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka („Narodne novine“ 108/96.) propisano je da poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su kao poslovna tajna određeni zakonom, drugim propisom ili općim aktom trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe, a koji predstavljaju proizvodnu tajnu, rezultate istraživačkog ili konstruktivnog rada te druge podatke zbog čijih bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za njezine gospodarske interese. Stavkom 2. je propisano da se općim aktom ne može odrediti da se svi podaci koji se odnose na poslovanje pravne osobe smatraju poslovnom tajnom niti se poslovnom tajnom mogu odrediti podaci čije priopćavanje nije razložno protivno interesima te pravne osobe.

10. Razmatranjem sadržaja generalnih polica za osiguranje tuženik je pravilno zaključio da iste ne predstavljaju poslovnu tajnu niti rezultate konstrukcijskog ili istraživačkog rada, a niti se radi o drugim informacijama zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za gospodarske interese. Nije sporno u ovoj upravnoj stvari da se traže informacije proizišle iz postupka javne nabave te da su neke od njih objavljene u elektronskom oglasniku javne nabave, ali to ne predstavlja zapreku da se ti i drugi podaci zatraže pozivom na odredbu članka 333. stavak 5. Zakona o javnoj nabavi sukladno odredbama propisanim Zakonom o pravu na pristup informacijama, kako je to pravilno ocijenio i tuženik, pa tužbeni prigovori u

ovom pravcu nisu osnovani. Kako se tužitelj u rješenju kojim je odbio zahtjev zainteresirane osobe pozvao na poslovnu tajnu tuženik je u žalbenom postupku ocijenio da se u konkretnom slučaju ne radi o situacijama kakve ima u vidu Zakon o tajnosti podataka i Zakon o zaštiti tajnosti podataka zbog čega nema primjene odredbe članka 15. stavka 2. Zakona. Naime, u konkretnom slučaju se radi o postupku javne nabave u kojem je C. o. d.d. odabrali ponuditelj u odnosu na obje grupe predmeta nabave pa u takvoj situaciji, polazeći od toga da polica osiguranja predstavlja dokaz o sklopljenom ugovoru, tuženik osnovano smatra da prvostupansko tijelo nije učinilo vjerojatnim da bi mu omogućavanjem pristupa generalnoj polici moglo prouzročiti štetu. Stav tuženika da generalna polica osiguranja ne ulazi u krug informacija koje bi predstavljale poslovnu tajnu već i zbog činjenica da su bitni elementi generalne police osiguranja sastavni dijelovi troškovnika koji su javno dostupni u elektroničkom oglasniku javne nabave je pravilan imajući u vidu i odredbu članka 52. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi prema kojoj gospodarski subjekti ne mogu kao poslovnu tajnu odrediti troškovnik, pa je jasno da se niti navedeni sastavni dijelovi generalne police osiguranja koji su navedeni u javno dostupnom troškovniku ne mogu smatrati poslovnom tajnom.

11. Ovaj Sud je i u ranijim odlukama iskazao da samom činjenicom ulaska u ugovorni odnos s tijelom javne vlasti sudionici postupka javne nabave moraju biti svjesni činjenice da je takav ugovor ili bilo koji drugi dokument kao dokaz o ugovoru, a što je u konkretnom slučaju polica, može biti predmet zahtjeva za pristup informacijama. Stoga se i prema ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju ne radi o informacijama koje bi se mogle ograničiti radi potrebe čuvanja poslovne tajne već se radi o informacijama vezanim uz postupak javne nabave uz koji postupak je povezano načelo transparentnosti djelovanja tijela javne vlasti i raspolaganja javnim sredstvima.

12. Pri tome neosnovano tužitelj smatra da je zainteresirana osoba traženjem predmetne informacije zloupорabilia institute iz navedenog Zakona obzirom da pravo na pristup informacijama obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji (članak 5. stavak 5. Zakona) kao i da podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razlog zbog kojih traži pristup informaciji (članak 18. stavak 4. Zakona), pa za predmetnu stvar nisu pravno odlučni razlozi zbog kojih podnositelj informacije traži predmetnu informaciju. Već sama činjenica da korisnik traži informacije koje se odnose na potrošnju finansijskih sredstava tijela javne vlasti ukazuje na postojanje javnog interesa za omogućavanje pristupa navedenim informacijama pa pogrešno zaključuje tužitelj da time što su podaci o utrošenim sredstvima u pogledu predmetnog postupka javne nabave već javno objavljeni znači da konkretno zatražena informacija nije informacija namijenjena javnosti.

13. Pri tome pravilno tuženik zaključuje da u vrijeme donošenja prvostupanskog rješenja ne postoji ograničenje niti iz članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona jer okolnosti o eventualnim budućim radnjama podnositelja zahtjeva ne predstavlja zakonom propisani razlog za ograničenje prava na pristup informacijama niti se može štititi učinkovitost i neovisnost vođenja nekog postupka u budućnosti koji bi ovisio o tome na koji će način podnositelj zahtjeva koristiti informacije koje su predmet postupka, a u konkretnom slučaju je predmetni postupak javne nabave okončan donošenjem odluke o odabiru.

14. Prigovor vezan za naknadno pokrenuti spor pred Trgovačkim sudom nije pravno odlučan za predmetnu stvar, jer osim što spor nije bio niti pokrenut u vrijeme donošenja

prvostupanjskog rješenja, pa niti razlogom za odbijanje zahtjeva u smislu odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona, ne proizlazi da bi objava informacije koja je predmetom ovoga postupka mogla utjecati na učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje toga sudskog spora.

15. Kako tužitelj tužbenim zahtjevom nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja tuženika to je trebalo temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu 10. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner